

A Kaufmann Lányok Barátokkal

Ez egy állandó társaság volt, szombat délután és vasárnap jártak hozzánk. Balról jobbra: Politzer Mihály, Berkes, a kisebbik nővérem, Manyi [Kaufmann Margit], Ignác Rózsai, a nagyobbik nővérem, Anci [Kaufmann Anna] és én. Ilyenkor Manyi leült zongorázni, és Anci énekelt. Volt otthon zongoránk, anyu is és a két nővérem is szépen zongorázott. A nagyobbik az énekelt és zongorázott, a Manyi nővérem csak zongorázott, de gyönyörűen. Csak én nem akartam, mert utáltam a tanárnőt, Dudus kisasszonyt, Jakobovits Júliának hívták. Nem szerettem, mert mindig heccelt engem. Manyi járt vizsgázni a szatmári zeneiskolába Bendinerhez -- aki az iskola igazgatója volt --, de csak vagy két évben, nem fejezte be. Mindegyik nővérem igazságszerető, becsületes volt. Nem voltak vidámak, inkább komolyak voltak, mert az élet megtanította őket a komolyságra. Négy év elemije volt mind a két nővéremnek, a zsidó iskolába jártak, és négy év gimnáziumuk [A hétosztályos gimnáziumból -- Romániában akkoriban hét osztályos volt a gimnázium. -- A szerk.], ők nem érettségiztek. De megvolték magukat, németül beszéltek szépen, franciául, úgyhogy az általános megvolt.